

Acesta nu este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2018:023.002167

Dosar nr. 513/2/2018

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 2167
Ședința publică din data de 08.05.2018
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: MIHAELA RĂCNEA
GREFIER: ELENA LELIA TOMA

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâțul OPRIȚĂ GHEORGHE, având ca obiect constatarea calității de lucrător/colaborator al securității.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă pentru reclamant consilier juridic Oprița Gheorghe, în baza delegației de la dosarul cauzei – fila 10, lipsind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Nefiind cereri prealabile de formulat și excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul în dezbaterile probatoriului.

Reprezentantul reclamantului solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Curtea, în temeiul art. 255 C.pr.civ., încuviințează pentru reclamant proba cu înscrisuri, apreciind-o ca fiind pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, Curtea constată terminată cercetarea procesului și acordă cuvântul, în continuare, în dezbateri.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, și în consecință constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Oprița Gheorghe, având în vedere faptul că sunt întrunite ambele condiții impuse de art. 2 lit. b din OUG 24/2008 pentru reținerea acestei calități.

Atât intenția de a emigra, inclusiv prin trecerea frauduloasă a frontierei sau refuzul înapoierii în țară în cazul unei plecări legale în străinătate, cât și denunțarea practicării religiei reprezintă atitudini potrivnice regimului comunist, potrivit practicii consolidate cristalizate, atât la nivelul Curții de Apel București, cât și la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cât privește cea de a doua condiție, și anume vizarea, iar nu îngrădirea efectivă a unor drepturi și libertăți fundamentale, reiese cu prisosință, având în vedere faptul că pârâțul trebuia să conștientizeze că informațiile sale sunt de natură să ducă la reacții din partea autorităților.

Curtea, în temeiul art. 394 C.pr.civ., declară dezbaterile închise și reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 22.01.2018 sub nr. de mai sus, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, a solicitat constatarea calității de colaborator al Securității în

ceea ce-l privește pe domnul OPRITA Gheorghe, născut la 13.02.1953, în loc. Balomirul de Câmp, jud. Alba, fiul lui Ioan și Ludovica, domiciliat în comuna

..... jud. Alba, motivat de următoarele:

Verificarea domnului OPRITA Gheorghe a fost declanșată în baza art. 3 coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h1) din același act normativ.

Așa cum rezultă și din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1052/17.05.2017, domnul OPRITA Gheorghe, preot în satul VURPĂR, a fost recrutat la data de 18.06.1982 potrivit Raportului cu propuneri de confirmare a recrutării ca informator a numelui OPRITA Gheorghe, aprobat la 22.06.1982, prilej cu care a semnat un angajament și i s-a stabilit de comun acord numele conspirativ „David Marian”.

Domnia sa a activat ca informator în perioada 1982-1989, fiind recrutat ca informator de către I.J. Alba, Postul de Miliție Vințu de Jos, „pentru supravegherea informativă a unor elemente cunoscute că au făcut parte din organizația legionară și a unor persoane cunoscute că desfășoară o activitate sectantă din corn. Vințu de Jos, în deosebi satele Vurpăr și Mereteu I.T (dosar nr. R 422331, voi. 1, f. 1).

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum intențiile unei persoane de a emigra și apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unui cult religios existente în notele informative din 10.08.1988 (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 6-6v), 30.11.1987 (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 9), 23.09.1986 (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 20-20v) și 17.12.1988 (dosar nr. R 102586, voi. 1, f. 36-36v).

Analizând informațiile furnizate de către pârât apreciază că acestea vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În concluzie, a solicitat aprecierea asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul OPRITA Gheorghe, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b) teza I din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor relevante reținute în nota de constatare nr. DI/I/1052/17.05.2017. Potrivit acestui text legal pentru colaborarea prin furnizarea de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

I. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Se rețin în acest sens notele informative întocmite și semnate olograf de către pârât, furnizate sub numele conspirativ „David Marian”, referitoare la:

A) Intenția numelui S.F. de a emigra:

- nota informativă din 10.08.1988, prin care pârâtul informa Securitatea că „/.../ a discutat cu numitul Ș.P. /.../ acesta mi-a spus că /.../ &f. /.../ nu renunță la ideea plecării din țară și, când i se oferă posibilitatea, va pleca dincolo. /.../” (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 6-6v);

- nota informativă din 30.11.1987, prin care pârâtul informa Securitatea că „/.../ numitul S.F. I...I spunea că s-a eliberat din penitenciar și că acum vrea să se încadreze în câmpul muncii, însă intenția sa este de a-si depune actele pentru emigrare în Australia. De asemenea, a afirmat că el vrea să înceapă o viață nouă și nu aici, ci în străinătate, că în Australia se poate face fermier și avea ferma lui chiar dacă ar munci mai mult. /.../” (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 9);

- nota informativă din 23.09.1986, prin care pârâtul informa Securitatea că „/.../ am discutat cu numita C.M., în vârstă de 31 ani, casnică, vecină cu S.F., aceasta relatându-mi următoarele /.../ S.F. este hotărât să plece ilegal din țară, iar prin lunile aprilie-mai a fost căutat de doi tineri care spuneau că sunt de la Constanța I. .1.

Se arată în acest sens că:

Intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiți batjocoritor „fugiți”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Cât privește faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situații limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), cu riscul vieții - calea forțării frontierei, precizăm că alegerea acestei soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunțarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârșirea uneia dintre aceste infracțiuni duce, potrivit OUG nr. 24/2008, la reținerea calității de colaborator al Securității, sau, după caz, de lucrător al Securității.

De altfel, practica Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții de Apel București a arătat că intenția de forțare a frontierei, înainte de 1990 reprezenta un act de împotrivire față de regimul comunist. Este deosebit de relevantă, în acest sens, Decizia nr. 14 din 13.01.2003, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, Completul de 9 Judecători, prin care se arată că „potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 și corespunzător modificării conținutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor și libertăților fundamentale și sub aspectul libertății de circulație, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracțiune având caracter politic, așa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securității statului, iar competența de judecată a fost atribuită instanțelor militare”.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele măsuri:

- Nota ofițerului: „S.F. este lucrat prin D.U.I. la problema evaziune. /.../”; însemnare marginală (în dreptul sublinierii ofițerului din notă, vezi mai sus - n.n), ofițer indescifrabil: „Să se acționeze asupra lui cu măsuri de influențare.” (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 6-6v);

- Nota ofițerului: „S.F.este lucrat prin D.U.I. la problema evaziune. Sarcini: să stabilească legăturile pe care le face obiectivul și intențiile pe care le are. Măsuri: se va trece la documentarea activității obiectivului.” (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 20-20v).

B) Apartenența și activitățile desfășurate de numitul CA și de familia acestuia în cadrul unui cult religios respectiv:

- nota informativă din 17.12.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu „/.../ numitul C.A. din Vințu de Jos. Cel în cauză face parte dintr-o familie de adventiști de ziua al-a /.../. în prezent, acesta nu frecventează adunările la acest cult, însă părinții și frații mai mici merg la adunări la Sebeș I.../” (dosar nr. R 102586, voi. 1, f. 36-36v).

Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, în jurisprudența sa în această materie, că informațiile referitoare la apartenența unei persoane la o grupare religioasă, în condițiile în

care „ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noțiunea de religie” (Decizia nr. 1477/ 11.03.2011 reprezintă o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunțarea acestei apartenențe îndreptățește reținerea calității de colaborator al Securității. În acest sens, face referire și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 324/21.01.2011.)

Astfel, denunțarea apartenenței la grupări religioase neagreate de regimul comunist nu poate fi calificată altfel decât ca denunțarea unei atitudini potrivnice regimului comunist.

Este cunoscut faptul că regimul comunist încerca să descurajeze și să limiteze prin toate mijloacele practicarea religiei. Principalele victime ale acestei politici erau cultele minoritare (neagreate de regim), chiar și cele care se bucurau de o recunoaștere oficială. Aceste culte nu își puteau promova nestingherit mesajele.

Persoanele care, înainte de 1990, aveau la grupări religioase neagreate de regimul comunist își asumau riscuri importante. Pe lângă permanenta supraveghere din partea autorităților represive și dincolo de piedicile puse în calea practicării religiei, aderenților acestor grupări le era îngădit accesul la anumite funcții sau nu li se permitea exercitarea anumitor profesii.

Persoanele despre care autoritățile aflau (sau în legătură cu care existau indicii) că fac parte din aceste grupări erau marginalizate în societate. De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele măsuri:

- Nota ofițerului, „C.A. este persoană de sprijin la problema evaziune și intenționează a pleca în Israel în vizită la rude. /.../ Măsuri: pe lângă cel în cauză vor fi dirijați inf. <Cosma>, <Marcu> și P.S. Spătaru pentru a fi verificat temeinic.” (dosar nr. R 102586, voi. 1, f. 36- 36 v).

Apreciază îndeplinite în cauză condițiile impuse de legiuitor în constatarea calității de colaborator, întrucât:

I. În legătură cu această condiție, interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că este vorba de o denunțare a unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

II. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care acesta urma să le denunțe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celui denunțat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat, atât timp câtă acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată, a dreptului la liberă circulație) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, apreciază reclamantul că informațiile furnizate de domnul OPRÎȚA Gheorghe au vizat îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În susținerea acțiunii, reclamantul a depus la dosar înscrisuri.

Pârâtul, deși legal citat, cu această mențiune nu a depus la dosarul cauzei întâmpinare.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 22.01.2018, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pe pârâtul Oprița Gheorghe, născut la data de 13.02.1953, în loc. Balomirul de Câmp, jud. Alba, fiul lui Ioan și Ludovica, domiciliat în comuna jud. Alba, solicitând constatarea calității de colaborator al Securității al acestuia.

Acțiunea CNSAS se întemeiază pe dispozițiile prev. de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, prin care **noțiunea de colaborator** al Securității este definită de legiuitor după cum urmează:

”- persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

În fapt, această solicitare a fost justificată de situația descrisă prin cererea de chemare în judecată, din care se rețin următoarele:

Din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1052/17.05.2017, se reține că domnul OPRÎȚA Gheorghe, preot în satul VURPĂR, a fost recrutat la data de 18.06.1982 potrivit Raportului cu propuneri de confirmare a recrutării ca informator, aprobat la 22.06.1982, prilej cu care a semnat un angajament și i s-a stabilit de comun acord numele conspirativ „David Marian”.

Pârâtul a activat ca informator în perioada 1982-1989, fiind recrutat ca informator de către I.J. Alba, Postul de Miliție Vințu de Jos, „pentru supravegherea informativă a unor elemente cunoscute că au făcut parte din organizația legionară și a unor persoane cunoscute că desfășoară o activitate sectantă din corn. Vințu de Jos, îndeosebi satele Vurpăr și Mereteu I..T (dosar nr. R 422331, voi. 1, f. 1).

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum intențiile unei persoane de a emigra și apartenența și activitățile desfășurate în cadrul unui cult religios existente în notele informative din 10.08.1988 (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 6-6v), 30.11.1987 (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 9), 23.09.1986 (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 20-20v) și 17.12.1988 (dosar nr. R 102586, voi. 1, f. 36-36v).

Informațiile furnizate Securității se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, sub numele conspirativ „David Marian”, privind:

A) Intenția numitului S.F. de a emigra, rezultând din :

-nota informativă din 10.08.1988, prin care pârâtul informa Securitatea că „/.../ a discutat cu numitul Ș.P. /.../ acesta mi-a spus că /.../ &£. /.../ nu renunță la ideea plecării din țară și, când i se oferă posibilitatea, va pleca dincolo. /.../” (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 6-6v);

- nota informativă din 30.11.1987, prin care pârâtul informa Securitatea că „/.../ numitul S.F. I...I spunea că s-a eliberat din penitenciar și că acum vrea să se încadreze în

câmpul muncii, însă intenția sa este de a-si depune actele pentru emigrare în Australia. De asemenea, a afirmat că el vrea să înceapă o viață nouă și nu aici, ci în străinătate, că în Australia se poate face fermier și avea ferma lui chiar dacă ar munci mai mult. /.../” (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 9);

- nota informativă din 23.09.1986, prin care pârâtul informa Securitatea că „/.../ am discutat cu numita C.M., în vârstă de 31 ani, casnică, vecină cu S.F., aceasta relatându-mi următoarele /.../ S.F. este hotărât să plece ilegal din țară, iar prin lunile aprilie-mai a fost căutat de doi tineri care spuneau că sunt de la Constanța I. .1.

Pe baza informațiilor furnizate cu solitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele măsuri:

- Nota ofițerului: „S.F. este lucrat prin D.U.I. la problema evaziune. /.../”; însemnare marginală (în dreptul sublinierii ofițerului din notă, vezi mai sus - n.n), ofițer indescifrabil: „Să se acționeze asupra lui cu măsuri de influențare.” (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 6-6v);

- Nota ofițerului: „S.F.este lucrat prin D.U.I. la problema evaziune. Sarcini: să stabilească legăturile pe care le face obiectivul și intențiile pe care le are. Măsuri: se va trece la documentarea activității obiectivului.” (dosar nr. R 422331, voi. 2, f. 20-20v).

- Nota ofițerului, „C.A. este persoană de sprijin la problema evaziune și intenționează a pleca în Israel în vizită la rude. /.../ Măsuri: pe lângă cel în cauză vor fi dirijați inf. <Cosma>, <Marcu> și P.S. Spătaru pentru a fi verificat temeinic.” (dosar nr. R 102586, voi. 1, f. 36- 36 v).

B) Apartenența și activitățile desfășurate de numitul CA și de familia acestuia în cadrul unui cult religios respectiv:

- nota informativă din 17.12.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu „/.../ numitul C.A. din Vințu de Jos. Cel în cauză face parte dintr-o familie de adventiști de ziua al-a /.../. în prezent, acesta nu frecventează adunările la acest cult, însă părinții și frații mai mici merg la adunări la Sebeș I.../” (dosar nr. R 102586, voi. 1, f. 36-36v).

Instanța constată că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Ca urmare, se concluzionează că activitățile desfășurate de către pârât au îngreunat dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În considerarea celor anterior menționate, susținute de probele administrate în cauză, necombătute de către pârât, instanța constată că sunt îndeplinite în cauză condițiile impuse de legiuitor prin disp. art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 privind constatarea calității de „colaborator al Securității”, potrivit căroră: ”- persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngreunarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.” întrucât:

1. Pârâtul a furnizat informații Securității, prin care a denunțat activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, aspecte rezultate din situația de fapt anterior descrisă.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 au vizat îngreunarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prevăzute de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice – rezultată în special din faptul că pârâtul a desfășurat activități de natură a îngreuna dreptului la viață privată a persoanei denunțate, întrucât a conștientizat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.

Pentru toate considerentele anterior menționate, în temeiul art. 11 din OG 24/2008, instanța va admite acțiunea și va constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în sector 3, București, STR. MATEI BASARAB, nr, 55-57, în contradictoriu cu pârâtul OPRÎȚĂ GHEORGHE, cu domiciliul în com. SAT Județ ALBA.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 08.05.2018.

**PREȘEDINTE,
MIHAELA RĂCNEA**

**GREFIER,
ELENA LELIA TOMA**

Red. Tehnored.M.R.

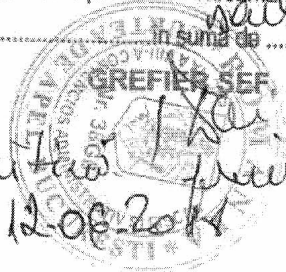
4 ex./com. 2 ex/ _____ /

**ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA** *Cont. adu. pârât*

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. *513/2/2018*
se legalizează de noi

S-a anulat chitanța/foaia de vârsămînt Nr.
..... în sumă de lei

deputat pârât
la 12.08.2018